

גליון היכל הקודש

ווערענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 7:05
מוצאי שבת קודש..... 8:34
שיעורים כסדרן
נ"ך..... שמואל ב' ג'
בבלי..... חולין קכ"ח
ירושלמי..... שבועות י'
תוספתא..... סנהדרין י"א
רמב"ם..... אישות ט'

שעה 15, גליון 48 (765)

פרשת נצבים וילך, כ"ג אלול, אבות פרק ה-ו, שעת תשפ"ו לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט סליחות

די 'סליחות טעג' זענען זייער גרויסע און הייליגע טעג, מען קען זוכה זיין אראפצונעמען פון זיך און פון די משפחה - אלע דינים; מיטן זאגן 'סליחות' און מיטן בעטן דעם אייבערשטן ער זאל מוחל זיין אויף וואס איז געווען א גאנץ יאר - נעמט מען אנוועק אלע דינים און מען שטאפט צו די מויל פון די מקטרגים; ווייל זיי שטייען טאג און נאכט און רעדן שלעכטס אויף אידישע קינדער, און וואו זיי זענען עפעס א שלעכטע זאך - ברענגען זיי דאס צום אייבערשטן און רעדן שלעכטס און מאכן א שלעכטע מצב, און ווען דער איד קומט זאגן 'סליחות' און זאגט: "סלח לנו אבינו", פארגעב מיר אייבערשטער, 'כי ברב אולתנו שגינו', ווייל איד האב זיך באנארשט און געטון עבירות; אייבערשטער, עכט וויל איד זיין גוט, איד האב נאר א יצר הרע וואס מאכט מיר באריש" - ווערן אלע מקטרגים פארשטאפט זייער מויל, און די גאנצע מצב ווערט איבערגעדרייט, עס קומט ארויס די אמת, אז אידישע קינדער זענען זייער הייליג און זייער וואויל, אלע ווילן זיין גוט, מען פאלט נאר אראפ פון די גרויסע נסיונות פונעם לאנגן גלות אין וואס מיר זענען אזוי טיף פארזינקען. ווען דו זאגסט די ווערטער: "פנה נא אל התלאות ואל <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי ה' אלקיך הוא ההלף עמך לא ירפך ולא יעזבך, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') אז ווען א מענטש ווייסט אז אלעס פירט דער אייבערשטער צום גוטן, האט ער דעם גן עדן דא אויף דער וועלט. ווייל אפילו ווען עס גייט אויף אים דורך א צרה, ווייסט ער אז דאס קומט פונעם אייבערשטן פאר זיין טובה, און ער בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל אים העלפן. דאס איז פשוט אין פסוק, חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם, שטארק דיר און האב נישט מורא פון גארנישט, כי ה' אלקיך הוא ההלף עמך לא ירפך ולא יעזבך, ווייל דו ווייסט אז דער אייבערשטער גייט שטענדיג מיט דיר און ער וועט דיר נישט פארלאזן.

וואויל איז דעם וואס לעבט מיטן אייבערשטן, ער רעדט צום אייבערשטן, ווער ער האבן דעם גן עדן נאך אויף די וועלט.

(זאת התורה וילך ב')

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') אז דער עיקר גרוסקייט פון א צדיק איז ווען ער האט רחמנות אויף אידישע קינדער און ער לערנט זיי אויס אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט זיי, און אז מען קען שטענדיג רעדן צום אייבערשטן, ווייל ווען א מענטש ווייסט דאס, האט ער שוין א גוט לעבן. אין יעדן מצב וואס ער איז, האט ער זיך צו וועם צו ווענדן.

און אפילו ווען דער צדיק גייט אנוועק פון דער וועלט, לאזט ער איבער ספרים און תלמידים וואס זאלן דאס ווייטער לערנען פאר אידן, אזוי אז די דעת און שכל פונעם צדיק בלייבט אויף די וועלט, און מען קען זיך מיט דעם שטארקן. דאס איז פשוט אין פסוק, וילך משה, אפילו ווען דער צדיק וואס ווערט אנגערופן משה גייט אנוועק פון די וועלט, וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל, רעדט ער נאך אלץ צו די אידן, ווייל זיין תורה וואס ער האט אראפ געברענגט פאר די אידן איז נאך אלץ דא און מען לערנט דערין.

וואויל איז דעם וואס לערנט די ספרים פונעם צדיק, וועט אים גוט זיין אויף דער וועלט און אויף יענע וועלט.

(זאת התורה וילך א')

א גוט ווארט

אזוי דארף צו זיין ביי יעדן איד, ווען מען קומען די הייליגע טעג דארף אנכאפן א פחד וואס גייט מען מיר דו זיין דעם יום הדין? מען דארף זיך אנגרייטן מיט זאגן תהילים, מיט טון חסד מיט אנדערע און פאררעכטן וואס מען דארף פאררעכטן, אבער אין די זעלבע צייט - אינאיינעם מיט די פחד - דארף מען זיך זייער פרייען מיט די גוטע זאכן וואס מיר טוען, מיט די מצוות און מיט די אמונה וואס מיר האבן, און טראכטן אז דער אייבערשטער וועט אונז זיכער אנשרייבן א גוט געבענטשטע יאר.

מען דארף דינען דעם אייבערשטן מיט יראה און מיט אהבה, מיט פארכט און מיט ליבשאפט, עס מוז גיין ביידע אינאיינעם. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (ורש"ל ראש השנה פרק א, הלכה ג') דער סדר אין די וועלט איז, א מענטש וואס האט א משפט טוט זיך אן שווארץ און לאזט זיך וואקסן זיינע האר, ער גייט צום משפט טרויעריגער הייט, ער ווייסט נישט וואס מען וועט אים משפט'ן, "אבל ישראל אינו כן", אבער אידישע קינדער - ווען עס קומט ראש השנה - טוען נישט אזוי, "אבל לובשים לבנים", זיי טוען זיך אן שיינע ווייסע קליידער, מען שערט זיך אפ די האר, מען עסט און מען טרינקט מיט גרויס פרייד.

(עצתו אמונה שופטים תשפ"ד)

איין קרעכץ, איין ווארט

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נצבים וילך, י"ז
אלול, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... נרו יאיר

עס בלאזט שוין די סליחות ווינטל, עס כאפט א טרייסל
אין אלע ביינער, מיר גייען בעטן ביים טאטן אין הימל ער זאל
אונז געבן נאך א טשאנס מיר זאלן קענען תשובה טון.

נאך שמע קולנו זאגט מען וידוי און נאכדעם זאגט מען די
זיסע תפילה פון 'עשה למען אמתך', מען בעט דעם אייבערשטן
אויף די אלף בית, און אויף די זיסע תפילה פון 'עגנו', דאס איז
גאר שיינע תפילות, ווי מען בעט זיך אויף די אלף בית אז דער
אייבערשטער זאל אונז געבן א גוטע יאר מיט גוטע גזירות, און
אז אלע אידן זאלן תשובה טון.

שאץ זיך נישט אונטער, און זיי נישט ביי זיך יעצט אן עניני
אז דייע תפילות זענען נישט ווערד, אדער טראכטן אז וואס
זענען שוין מיינע תפילות ווען אזויפיל אידן בעטן שוין, און
אזויפיל צדיקים דאווענען וכו' וכו'; ברודער, די מחשבות זענען
טריף פסול, דאס איז פון די סטרא אחרא, וואס ווילן אז די
זאלסט נישט דאווענען, זיי קומען צום מענטשן ביים דאווענען
און ביים לערנען מיט מחשבות פון ענוה פסולה רחמנא לאלן;
ליבער ברודער, טרייב אנוועק די טריפה'נע מחשבות, גלייב אין
די הייליגע צדיקים וואס זענען לוחם מיט די סטרא אחרא, זיי
זאגן אז יעדער איד איז באלויבט ביים אייבערשטן, און אויך
אויב מען איז אראפגעפאלן אין עבירות - קען מען תשובה טון,
און דער אייבערשטער נעמט צוריק דעם מענטש מיט די
גרעסטע מאס ליבשאפט, און הערט אויס יעדע ווארט און יעדע
קרעכץ, און פון דעם ווערט א קרוין פביכול פארן אייבערשטן.

צדיקים האבן מגלה געווען אז אמאל איז דא א שלעכטע
גזירה און גרויסע צדיקים טוען אלעס דאס מבטל צו זיין, און
זיי זענען נישט קיין וועג דאס צו צעשטערן, ביז עס קומט א
פשוטער איד מיט א צעבראכן הארץ און געבט איין קרעכץ
צום אייבערשטן, און מיט איין ווארט, מיט איין שריי: "טאטע,
העלף!" ווערט צוריקן די גזירות און עס קומט א ישועה פאר
כלל ישראל.

(עצתו אמונה נצבים וילך תשפ"ו)

ספר המדות תשובה

נד. מי שמוזה את הרבים, נעשה שתף להקדוש ברוך הוא
במעשה בראשית. ווער עס איז מזהב א רבים, ווערט א שותף
מיט'ן אייבערשטן אין די באשאף פון די וועלט.

לחטאות" - זאלסטו זיך גוט אויסוויינען און זיך אויס'טענה'ן:
"רבונו של עולם, קוק די מיטמאכענישן פון עם ישראל, ווי מען
הרגעט אונז, מען פייניגט אונז, שוין צוויי טויזנט יאר, 'זאל
לחטאות', און קוק נישט אויף אונזערע זינד, קוק ווי מיר בלייבן
מיט די אמונה, 'ובכל זאת שמך לא שכחנו', מיר בלייבן
צוגעקלעבט צו דיר און צו די אמונה"; וואויל איז דער מענטש
וואס זאגט די 'סליחות' מיט פונדא און מיט די גאנצע הארץ, ער
וועט זוכה זיין צו א גוט געבענטשט יאר.

זיך אויסוויינען

ווען דו זאגסט די 'סליחות' זאלסטו וויינען צום
אייבערשטן און אים בעטן ער זאל רחמנות האבן אויף דיר און
אויף דיין משפחה, און פלעכט אריין דייע אייגענע תפלות אין
אידיש, די שפראך וואס דו רעדסט; בעט דעם אייבערשטן ער
זאל דיר מוחל זיין, אבער געדענק אז אויך ווען מען וויינט צום
אייבערשטן דארף דאס קומען פון שמחה; דער הייליגער רבי
זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קעה), בכ"ה איז די ראשי תיבות פון
די פסוק (תהלים פט, יז): "ב'שמך ג'לילון כ'ל ה'יום", מיר פרייען זיך
אז דער אייבערשטער הערט אויס אונזער געוויין און נעמט אן
אונזערע תפלות.

ווען עס קומט די הייליגע טעג סליחות, ראש השנה, יום
הקדוש, און אזוי ווייטער - דארף מען וויינען צום אייבערשטן,
מוהרא"ש ברענגט פונעם הייליגן אריז"ל (שער הפניות דרושי ראש
השנה, הקדמה), אז דאס איז א סימן פון א הייליגע נשמה, אז מען
וויינט; אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (שמות יב:) אויפן פסוק
(שמות ב, ו): "והנה נער בכה, ותחמל עליו, ותאמר מלדי העברים
זה", ווען מען זעט אין הימל א איד וויינט צום אייבערשטן, ער
דאווענט און בעט סליחה ומחילה, זאגט מען: דאס איז א איד,
'ותחמל עליו', און מען דערבארעמט זיך אויף אים.

אבער מען קען זיך נישט דריקן צו וויינען, און מען קען
נישט און מען טאר נישט טראכטן ביים דאווענען און ביים זאגן
סליחות: 'ווען גיי איך שוין וויינען? ווען גייט שוין קומען א
טרער?' דאס איז נישט ריכטיג, דאס איז אויך מחשבות זרות;
דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן צה), ביים
דאווענען זאל מען נאר טראכטן פירוש המילות, די טייטש פון
די ווערטער, און אז מען איז זוכה צו וויינען - איז גאר גוט, און
אז נישט - טאר מען זיך נישט מבבל זיין פון דעם.

י"ג מידות

ווען מען זאגט 'סליחות' און מען גייט נאכאמאל זאגן די
י"ג מידות של רחמים זאלסטו זיך זייער פרייען און זיך
אויפֿוועקן מיט א געשמאק צו זאגן די דרייצן מידות של
רחמים, ווייל די הייליגע חכמים זאגן (ראש השנה יז): "ברית
כרותה ל"ג מדות שאינן חוזרות ריקם", דער אייבערשטער
האט געמאכט א בונד אז ווען אידן זאגן די דרייצן מידות של
רחמים נעמט מען אן זייער געבעט; דערפאר, יעדע מאל ווען
מען זאגט: "קל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום
ברית שלש עשרה" וכו' - זאלסטו דאס זאגן מיטן ספעציעלן
תנועה און מיט די גאנצע הארץ, און דו זאלסט תשובה טון,
זאלסט זיך מקבל זיין אז: 'גענוג איז גענוג, עד כאן, איך גיי מער
נישט טון קיין עבירות', און זאג צו פארן אייבערשטן אז דו
גייסט מער נישט צוריק גיין צו דייע אלטע נישט גוטע מעשים,
דו גייסט שוין זיין גוט, און בעט אים ער זאל דיר פארשרייבן א
שנה טובה, א גוטע יאר, א יאר פון לערנען תורה יעדן טאג, א
יאר פון דאווענען יעדן טאג די דריי תפלות שחרית, מנחה און
מעריב, א יאר פון עוסק זיין אין טון חסד און העלפן בויען
מוסדות התורה, חדרים, ישיבות, כוללים.

וויסן זאלסטו, אויך א גאנץ יאר קען מען בעטן דעם
אייבערשטן און פועל'ן וואס מען דארף פועל'ן, אבער ווען עס
קומען די הייליגע טעג פון 'סליחות', און ווייטער, די ימים
נוראים - דעמאלט איז אן עת רצון, דעמאלט קען מען פועל'ן
וואס מען קען א גאנץ יאר נישט פועל'ן; וואויל איז דעם
<<<<<<

מענטש וואס ניצט אויס די טעג מיט תשובה ותפלה, וועט ער האבן א שנה טובה ומבורכת.

ווער וועט לעבן?

ווען דו זאגסט די 'סליחות' זאלסטו זיך פאר א סעקונדע פארמאכן דיינע אויגן און טראכט למשל דו שטייסט אין געריכט זאל, און דער שופט האט אין זיין האנט די האמער מיט וואס ער געבט א קלאפ און פסק'נט אדער חייב אדער זכאי, און דו האסט יעצט די מעגליכקייט צו ווייך מאכן זיין הארץ מיט אפאר טרערן; וואלסטו זיכער אויסגעפלאצט אין א געוויין און געבעטן פאר רחמנות...

איז דאך זיכער יעצט ווען מיר קומען שוין גענוטער צום גרויסן יום הדין, ווען מען גייט יעדן איינעם משפט': 'מי יחיה', ווערט וועט לעבן, 'ומי ימות' וכו', 'ומי יעני', ווער וועט די יאר פארלירן זיין געלט, 'ומי יעשר', ווער וועט די יאר רייך ווערן; אלעס ווערט אפגעשריבן אום ראש השנה, און מען געבט אונז די פאר טעג צו זאגן 'סליחות'; דארפן מיר זיכער בעטן און תשובה טון, און מרבה זיין בסליחות, אז מען זאל אונז פסק'ענען פאר א גוט יאר; קיינער ווייסט נישט וואס גייט זיין, וואס וועט זיין די קומענדיגע יאר מיט אים, מיט די משפחה, מיט די באקאנטע, און מיט אפאר אמת'ע דיבורים צום אייבערשטן, מיט אפאר הייסע טרערן - קען מען אפווישן די שלעכטע גזירות און צערייסן די גזר דין.

וואויל איז דעם וואס ניצט אויס די 'סליחות טעג' מיט תשובה ותפלה וצדקה, וועט ער זוכה זיין צו א זיסע ליכטיגע יאר, פאר אים און פאר די גאנצע משפחה.

שמע קולנו

ביי שמע קולנו ווען מען עפנט די ארון הקודש זאלסטו זיך פארדעקן די פנים מיטן סליחות'ל און זאגן די ווערטער מיט גרויס פונוה, און ווען עס קומט צו זאגן די ווערטער: "אל תשליכנו מלפניך ורחם קדשך אל תחם ממנו" - זאלסטו זיך בעטן ביים אייבערשטן אין דיין אייגענע שפראך: "הייליגער באשעפער ווארף מיר נישט אוועק פון דיר, און נעם נישט אוועק דאס ביסל קדושה וואס איך האב נאך, און וויל נאך זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד". און ביי די ווערטער: "אל תשליכנו לעת זקנה" - זאלסטו בעטן פון די טיפעניש פון דיין הארץ: "הייליגער באשעפער איך וויל נישט זיין אן אלטער חסיד, איך וויל זיין ניי געבוירן, איך וויל זיין ווי א יונגער בחור וואס הייבט זיך אן דינען, איך ציטער פון ווערן אלט און אויסגעלאשן; וויל אלט מיינט מען נישט אלט אין יארן, אלט מיינט מען 'אוש', און ביי ווערטער: "אל תעזבנו ה' אלקינו" - זאלסטו בעטן: "אייבערשטער היט מיר איך זאל נישט טראכטן פאר קיין איין רגע אז דו האסט אונז פארלאזט, אל תרחק ממנו" - איך זאל זיך נישט איינרעדן אז דו ביסט ווייט, איך זאל געדענקען טאג און נאכט אז דו ביסט מיט מיר, דו ביסט געבן מיר און דו ביסט אין מיר".

בכלל איז גוט אריינצופלעכטן אייגענע תפלות ווען מען דאווענט, תפלות וואס קומט פון הארץ, אייגענע תפלות וואס איז נוגע דעם מענטש, ווייל דאס איז דאך תפלה; א תפלה וואס קומט פון הארץ איז די שטערקסטע תפלה.

שאלות ותשובות ברסלב

ווער האט

געווארפן דעם טעלער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

היינט האב איך געדארפט תשובה טון, איך זע ביי מיטאג ווי א אינגל ווארפט א טעלער עסן פון א צווייטן אינגל, האב איך אים געקנסט ער זאל בלייבן זיצן אויפ'ן פלאץ ביי הפסקה, נאך א מינוט צוויי וואס ער זיצט, דערמאן איך זיך וואס דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז אפילו מען איז זיכער אז מען קען די מעשה וואס האט פאסירט, דארף מען נאכאלץ איבערפרעגן דעם קינד, האב איך אים געפרעגט אויב ער האט עס געווארפן, כאטש וואס איך האב עס דאך אליין געזען מיט די אויגן, זאגט ער מיר אז ער האט נאר געהאלטן דעם טעלער און דער קינד וואס זיצט קעגן איבער האט עס געשטויסן פון אונטערן טיש, רוף איך צו דעם אנדערן קינד און איך פרעג אים, "דו האסט געשטויסן דעם טעלער?", זאגט ער מיר, "יאה, עס איז געווען בטעות..."

איך וויל אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל וויסן אז די דרשות טוען אויף.

יִישׁר כַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' לסדר כי תבוא לאומאן, י' אלול, שנת תשפ"ו לפרט קטן

לכבוד דער חשוב'ער מלמד ... נרו יאיר

שטארק זיך מיט דיין הייליגע ארבעט, מיט זיין א מלמד; אין הימל איז זייער חשוב א מלמד, אין הימל קוקט מען אנדערש אויף א מלמד ווי מען קוקט דא, אין הימל איז א מלמד די חשוב'סטע זאך, בפרט א מלמד וואס האט ליב די קינדער און לייגט אריין אין די קינדער אהבת השם יתברך.

נעם זיך פאר קיינמאל נישט צו געבן א קנס אדער א פסק איידער דו הערסט אויס דעם תלמיד וואס די מעשה איז געווען, עס איז א מצוה אין די תורה (דברים א. טו), פאר א דיין, א רב, ווען איינער קומט דערציילן א שלעכטע זאך אויף א צווייטן, אז יענער איז א גנב, א רוצח וכדומה - דאס נישט אנגעמען, נאר 'שמוע בין אחיכם', מען דארף אויסהערן יענעם, און זיכער ווען מען איז מחנך קינדער דארף מען שטענדיג אויסהערן איידער מען פסק'נט און מען געבט א קנס.

דער עיקר זאלסטו אריינלייגן אין די קינדער א ליבשאפט צום אייבערשטן, זיי געבן גוטע ווערטער, און זיי געבן אסאך ליבשאפט און ווארעמקייט; אין די היינטיגע טעג איז דאס אזוי וויכטיג, ווייל די נסיון הדור איז נישט קיין חקירות, עס איז נישטא די נסיונות פון אמאל, די נסיונות הדור איז אז די בני הנעורים דארפן אביסל ווארעמקייט און ליבשאפט, מען דארף זיי ווייזן אז די לעבן פון א איד, די לעבן פון די תורה - איז א ליבליכע ווארעמע זאך, און נאר דער וואס היט די תורה האט א זיסע לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים. א פתיקה וחתומה טובה.

(צטו אמונה תבא תשפ"ו)

העפטיגע הכנות אין אומאן לקראת ראש השנה תשפ"ז הבעל"ט

יעצט, אז מיר האלטן שוין סוף חודש אלול, קען מען ממש טאפן די התרגשות אין די לופט. יעדער איינער פון אנשי שלומינו מורמלט א תפילה צום איבערשטן מזאל זוכה זיין אנצוקומען צום רבין אויף ראש השנה, איבערצוקומען אלע שוועריגקייטן און מניעות, כדי צו קענען שטיין אין די ד' אמות פונעם ציון קודש הקדשים. דאס איז דער פלאץ צווישן די הייליגע קדושים פון גזירות ת"ח ות"ט וואו דער רבי האט אויסגעקליבן צו ליגן, זאגנדיג: "דא איז גוט צו ליגן". דאס איז דער מקום המסוגל פאר ישועות, וואו דער רבי האט מבטיח געווען אז ער וועט פועלן פאר אלע וואס קומען צו אים אויף ראש השנה.

אין די זעלבע צייט האבן זיך די פיזישע הכנות אין אומאן אויך געהויבן א שטאפל. ווער עס קומט נאר אריין אין אומאן אין די יעצטיגע טעג, מיינט אז ער געפינט זיך אין וויליאמסבורג אדער גאר אין ירושלים. עס טוט זיך שוין א גאנצע געפילדער; עס זענען שוין דא פילע וואס זענען שוין אנגעקומען אויף יום טוב, אבער רוב זענען די פילע איבערגעגעבענע עסקנים וואס גרייטן שוין צו די בנינים און אלע געברויכן, כדי די צענדליגער טויזנטער אידן זאלן האבן אלעס וואס זיי דארפן. מען גרייט שוין צו די צענדליגער ריזיגע בתי מדרשים, מען רוימט אלעס אויף, מען פאררעכט וואס עס פעלט זיך אויס, און מען גרייט שוין צו די מקוואות, און ווער רעדט נאך וואס טוט זיך אפ אין די קיכן, דארט טוט זיך א גערויש און א געפילדער; הונדערטער ארבעטער ארבעטן אין שייכטן, מען באקט, מען קאכט, און מען סארטירט, אז אנשי שלומינו זאלן האבן א שמחת יום טוב מיט בשר ודגים וכל מטעמים.

ביי אונז אין בנין איז גארנישט אנדערש; מ'זעט די הכנות אין יעדן ווינקל, די צימערן זענען שוין שוין מסודר און אויפגערוימט, און נעבן די קאך ליגן שוין די גאנצע הויפענעס מיט צוגעהער וואס מ'האט באשטעלט, געטראנקען, מעל, צוקער, אויל, פעיפער-גודס, און אזוי ווייטער. אזוי אויך שטייט שוין דער ריזיגער "אהל הרחבת הדעת" - דאס איז דער מאסינער טענט וואס דינט אלס "עם-זאל" פאר די קנאפע וואך וואס מ'געפינט זיך בצל הקודש, אינעם חצר פונעם הייליגן רבין אין שטאט אומאן.

איינע פון די זאכן וואס זענען געטון געווארן די וואך איז, אז עס איז אנגעקומען א גרויסער לאסט-אויטא אנגעפילט מיט קליינע שטיינדעלעך וואס מען האט אויסגעגאסן אינעם הויף פונעם בנין, כדי מען זאל נישט דארפן גיין אין די מאראסט אויב עס וועט רעגענען. כאטש מען האט שוין געלייגט שטיינער פאראיר, האט מען יעצט געגאסן א פרישע שייכט, וויבאלד די פאראיריגע שטיינער זענען שוין איינגעזאפט און אוועקגעוואשן געווארן במשך דעם יאר. די בית המדרש ווערט צוגעגרייט צו די תפלות, תקיעות, און דרשות, צו קענען אויסנוצן די הייליגע טעג פון ראש השנה ווי עס דארף צו זיין, צו אויסבעטן א זיס ליכטיג יאר פאר גאנץ כלל ישראל, עס זאל שוין זיין תכלה שנה וקללות, געענדיגט די יאר מיט אלע פראבלעמען, תחל שנה וברכות, מיר בעטן ביים אייבערשטן, א נייע זיסע יאר טו אונז געבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין זיך צו זען קומענדיגע וואך ביים הייליגן רבין אין אומאן געזונטערהייט, און אויס'פועלן אלעס גוטס פאר זיך, פאר די גאנצע משפחה, אויף פאר גאנץ כלל ישראל.

במדה שאדם מודד

נאכן ענדיגן זאגן 'סליחות', מען האט זיך אויסגעוויינט, מען האט מקבל געווען גוטע קבלות, דו קומסט ארויס פון שול, און דו זעסט אז דיין חבר האט זיך פארשטעפערט מיט דיר, דיין קאר איז פארשטעלט, אדער עפעס אנדערש; וואס גייט יעצט געשען? ער גייט כאפן פון דיר א באקס, דו גייסט שרייען אויף אים; אויב אזוי וואס איז מיט די סליחות...? דער אייבערשטער זעט אלעס, ער זעט ווי אזוי דו פירסט זיך צו אנדערע, און פינקט ווי אזוי דו פירסט זיך מיט א צווייטן - וועט מען זיך פירן מיט דיר. די הייליגע חכמים זאגן (סוטה ח:): "במדה שאדם מודד בה", ווי אזוי דער מענטש מעסט א צווייטן, "מודדן לו", מעסט מען אים.

על כן בעט איך דיר, יעצט בימי הסליחות ווען מען דארף אזויפיל רחמנות מען זאל אננעמען אונזערע חרטות, אונזער געבעט; לאמיר זיך פירן מיט א צווייטן מיט רחמנות, און אז איינער האט זיך געשטערט ביים פארן מיטן קאר, אדער צוגענומען דיין פלאץ וואו דו פארקירסט דיין קאר וכדומה - זאלסטו נישט נקמה נעמען, זאלסט נישט ווערן בפעס, זאג: "גם זו לטובה", און טראכט: פון הימל פרובירט מען מיר אויס צו זען אויב מ'זאגן סליחות איז מיט אן אמת, פון הימל פירט מען די אלע זאכן מיר אויסצופרובירן אויב מיינע ווערטער וואס איך זאג: 'רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא', איז מיט אן אמת, לאמיר זען אויב זיין הארץ איז צעבראכן..., 'רחמנא דעני למכיכי רוחא ענינא', לאמיר זען אויב דער מענטש האט טאקע א ווייכע הארץ, אים צו העלפן - 'השתא בעגלא ובזמן קריב, ונאמר אמן'.

(קונטרס סליחות)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יואל מענדלאוויטש הי"ו קרית ברסלב
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
מו"ה יואל לעווי הי"ו וויליאמסבורג
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
מו"ה שבתי מארקוס הי"ו וויליאמסבורג
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
מו"ה הלל לעבאוויטש הי"ו קרית יואל
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה קלמן ווייס הי"ו וויליאמסבורג
צו די שמוחה למזל טוב פון זיין זון
החתן יוסי ווייס הי"ו עב"ג בת
מו"ה יצחק לייב ראזענבערג הי"ו וויליאמסבורג

חיזוק צום סיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידרים, USB, SD, און נאך; דעליווערס צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **718-387-2691** און מיר וועלן עס שיקן צו אייך אחיים בעז"ה

שטייט אויף צו סליחות

שיעורים, דרשות, לימודים, נוסח, און נאך, זיך צוצוגרייטן מיט די ריכטיגע הכנה צו די הייליגע טעג וואס שטייען שוין ביים שוועל **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 1, 9

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מענידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com